

84. møde

Onsdag den 10. maj 1989 kl. 13.00

Dagsorden:**1) Første behandling af lovforslag nr. L 239:**

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Lempelse af formueskatten for hovedaktionærer).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

2) Forhandling om redegørelse nr. R 20:

Sundhedsministerens redegørelse af 3. maj 1989 vedrørende regeringens forebyggelsesprogram.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

I skrivelse af d.d. meddeler skatteministeren (Fogh Rasmussen), at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Reguleringstallet for 1990).

(Lovforslag nr. L 242).

I skrivelse af d.d. meddeler justitsministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om regeringens færdselssikkerhedspolitik.

(Redegørelse nr. R 21).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag den 17. maj 1989.

Medlemmer af Folketinget Knud Lind (FP), Aage Brusgaard (FP), Glistrup (FP), Annette Just (FP), Pia Kjærsgaard (FP), Poulsgaard (FP) og Ernst B. Schmidt (FP) har meddelt mig,

at de til miljøministeren ønsker at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvordan vil ministeren sikre, at borgerne fortsat kan benytte deres private brønde og drikkevandsboringer uden generende indgreb fra offentlige myndigheder?«

(Forespørgsel nr. F 29).

Formanden for Sundhedsudvalget har meddelt mig, at udvalget i henhold til forretningsordenens § 12, stk. 4, har optaget lovforslaget om ændring af lov om offentlig sygesikring (lovforslag nr. L 196) til fornyet udvalgsbehandling.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Reguleringstallet for 1990).

(Lovforslag nr. L 242).

Lovforslaget går ud på at fastsætte reguleringstallet i personskatteloven for 1990.

Hvis reguleringstallet for et år ikke er fastsat ved lov senest den 1. juli forud for årets begyndelse, reguleres indkomstbeløbene i stedet efter reguleringstallet for det forudgående år, jf. personskattelovens § 20, stk. 2. Dette reguleringstal forhøjes eller nedsættes med den samme procent som den, hvormed det er ændret i forhold til reguleringstallet for året før.

Reguleringstallet blev for 1989 automatisk forhøjet med 4 pct. til 108,2. Det betyder, at reguleringstallet for 1990 på samme måde automatisk ville blive forhøjet med 4 pct., hvis reguleringstallet ikke fastsattes ved lov inden 1. juli 1989.

Efter afslutningen af midtvejsforhandlingerne på arbejdsmarkedet må der forventes en lavere indkomststigning fra 1989 til 1990, end tilfældet var fra 1988 til 1989. På den baggrund foreslås reguleringstallet, der regulerer en række beløbsgrænser i skattelovgivningen, forhøjet med 3 pct. fra 1989 til 1990. Reguleringstallet foreslås herefter fastsat til 111,4 for 1990 (108,2 for 1989), og det indebærer, at personfradrag og skalatrin samt børnefamilieydelsen tillige med en række andre beløbsgrænser i skattelovgivningen forhøjes med 3 pct. fra 1989 til 1990.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser.

[Skatteministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 10/5 89 om regeringens færdselssikkerhedspolitik.

(Redegørelse nr. R 21).

Justitsministeren (H. P. Clausen):

1. Indledning.

Denne redegørelse er bygget op på den måde, at der indledningsvis orienteres om baggrunden for redegørelsen. I pkt. 2 er der en nærmere omtale af hovedpunkterne i Færdselssikkerhedskommissionens forslag til en færdselssikkerhedspolitik og i Nordisk Råds handlingsplan for øget færdselssikkerhed. I pkt. 3 gennemgås færdselssikkerhedsudviklingen fra 1971 til 1988, og i pkt. 4, der udgør den resterende del af redegørelsen, beskriver regeringen sine overvejelser med hensyn til den fremtidige indsats på færdselssikkerhedsområdet.

Justitsministeriet nedsatte i 1986 en ny Færdselssikkerhedskommission til afløsning af den hidtidige Færdselssikkerhedskommission af 1966. Den nye kommission fik bl.a. til opgave at fremkomme med forslag til færdselssikkerhedsmæssige initiativer, der kan nedbringe ulykkestallet.

Færdselssikkerhedskommissionen har i december 1988 afgivet en betænkning om en færdselssikkerhedspolitik handlingsplan. Denne betænkning, som har vakt berettiget opsig, indeholder kommissionens forslag til en plan for de kommende 12 års færdselssikkerhedsarbejde.

I det internationale samarbejde, som Danmark deltager i, tillægges færdselssikkerhedsspørgsmål en stadig større betydning. Nordisk Råd har i marts 1988 vedtaget en handlingsplan for øget færdselssikkerhed, og der er i forbindelse hermed blevet tilført det nordiske færdselssikkerhedsarbejde forøgede ressourcer.

Også i EF er interessen for færdselssikkerhedsmæssige emner stigende, og der er inden for den seneste tid blevet fremsat en række direktivforslag på dette område.

Det er på denne baggrund, at regeringen nu afgiver en redegørelse for sine overvejelser med hensyn til det fremtidige færdselssikkerhedsarbejde. Det er regeringens ønske med redegørelsen at lægge op til en debat i Folketinget om færdselssikkerhedspolitikens mål og midler. På baggrund af debatten i Folketinget vil regeringen tage nærmere stilling til de kommende års indsats på færdselssikkerhedsområdet.

2. Hovedpunkter i Færdselssikkerhedskommissionens handlingsplan og i den nordiske handlingsplan.**A. Færdselssikkerhedskommissionens handlingsplan.**

Færdselssikkerhedskommissionen foreslår som målsætning for de kommende 12 års færdselssikkerhedsarbejde i Danmark, at antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken skal nedbringes med i alt 40-45 pct. i forhold til 1986-87.

Der foreslås i alt 32 foranstaltninger, der falder i 3 grupper:

For det første foranstaltninger, der retter sig mod trafikanternes adfærd i trafikken, som f.eks. kontrol, uddannelse og information. For det andet foranstaltninger med skærpede krav til køretøjers indretning og udstyr. Og for det tredje foranstaltninger, der ved ændringer på vejene og vejenes umiddelbare omgivelser kan forbedre færdselssikkerheden. Herudover foreslås det, at der gennem planlovgivningen skal stilles øgede krav til det lokale færdselssikkerhedsarbejde.

16 af foranstaltningerne foreslås iværksat af staten, medens de øvrige 16 foreslås iværksat som led i det lokale færdselssikkerhedsarbejde i amtskommuner og kommuner.

Alle 32 foranstaltninger er detaljeret beskrevet i handlingsplanen. For hver enkelt foranstaltning er der foretaget en beregning dels af den samfundsmæssige udgift, som foranstaltningen kræver, dels af den effekt, dvs. reduktion af antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken, som foranstaltningen skønnes at medføre. På dette grundlag har kommissionen beregnet de enkelte foranstaltningers lønsomhed ved at sætte den færdselssikkerhedsmæssige effekt i relation til de samfundsmæssige udgifter ved foranstaltningen.

Færdselssikkerhedskommissionens betænkning er enestående, fordi der hermed for første